

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 grudnia 1985 r.

Nr 59

TRESC:
Poz.:

USTAWY:

- 296 — z dnia 23 grudnia 1985 r. o Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego 820
297 — z dnia 23 grudnia 1985 r. o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki : 830

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 298 — z dnia 9 grudnia 1985 r. w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy 831
299 — z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1986—1988 oraz zmian niektórych przepisów o czasie pracy 832
300 — z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad oprocentowania odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości oraz warunków przedterminowej jego wypłaty 837
301 — z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie zwolnienia od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej części przyrostu wynagrodzeń w 1985 r. z tytułu realizacji zadań rzeczowych przy odbudowie bloku energetycznego nr 10 o mocy 500 MW w Elektrowni Kozlenice 838
302 — z dnia 19 grudnia 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych 838

ROZPORZĄDZENIA:

- 303 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania nadzoru nad sądami i sędziami oraz nad państwowymi biurami notarialnymi 839
304 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 grudnia 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu instytucji upowszechniania kultury o znaczeniu ogólnokrajowym 842
305 — Ministra Komunikacji z dnia 27 listopada 1985 r. w sprawie szczególnych warunków przewozu kolejną zwłok i szczątków zwłok ludzkich 842
306 — Ministra Komunikacji z dnia 27 listopada 1985 r. w sprawie szczególnych warunków przewozu kolejną żywych zwierząt 843

296

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1985 r.

o Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego.

Art. 1. 1. Tworzy się Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego, zwany dalej „Funduszem”.

2. Podstawowym celem Funduszu jest zapewnienie warunków finansowych dla obsługi zadłużenia zagranicznego.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o jednostkach gospodarki uspołecznionej, rozumie się przez to jednostki określone w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50 oraz Nr 37, poz. 174).

Art. 2. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) wpłaty jednostek gospodarki uspołecznionej w wysokości do 2% wartości netto środków trwałych — według stanu na koniec roku poprzedniego — dokonywane z funduszy rozwoju lub innych funduszy przeznaczonych na finansowanie rozwoju tych jednostek,

- 2) wpłaty jednostek gospodarki uspołecznionej z części wyników przeszacowania wartości zapasów, dokonywanego w związku ze zmianami cen urzędowych,
- 3) dochody z zagranicznych pożyczek państwowych,
- 4) uzupełniające dotacje z budżetu centralnego,
- 5) inne wpływy, określone w odrębnych przepisach ustawowych.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa na okresy wieloletnie wysokość wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1. W rozporządzeniu tym Rada Ministrów może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zastosować zwolnienia i ulgi we wpłatach na Fundusz.

Art. 3. Środki Funduszu są przeznaczone na uzupełnienie istniejących źródeł finansowania spłaty rat kapitałowych wraz z odsetkami od zadłużenia zagranicznego oraz obsługę udzielanych zagranicy kredytów państwowych.

Art. 4. 1. Gospodarkę Funduszem prowadzi się na podstawie rocznych planów uchwalanych przez Sejm.

2. Projekty rocznych planów Funduszu przedstawia do uchwalenia Sejmowi Rada Ministrów wraz z projektem planu bilansu płatniczego Państwa.

3. Rada Ministrów określa corocznie wysokość części wyników przeszacowania wartości zapasów, podlegających wpłacie na Fundusz.

4. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z gospodarki środkami Funduszu wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu bilansu płatniczego Państwa.

5. Projekty planów Funduszu oraz sprawozdania z gospodarki jego środkami przedstawia Radzie Ministrów corocznie Minister Finansów.

Art. 5. 1. Środkami Funduszu gospodaruje Minister Finansów zgodnie z planami, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Minister Finansów określa tryb i terminy wpłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 6. 1. Do wpłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. W sprawach zobowiązań z tytułu obciążeń na rzecz Funduszu właściwy jest Minister Finansów.

3. Kontrolę prawidłowości naliczeń i terminowości wpłat jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu obciążeń na rzecz Funduszu sprawują izby i urzędy skarbowe, właściwe ze względu na siedzibę jednostek zobowiązanych do dokonywania wpłat na Fundusz. W razie nieprawidłowego naliczania lub zwłoki w uiszczeniu wpłat z tytułu obciążeń, urzędy skarbowe są właściwe do ustalania obciążeń oraz odsetek za zwłokę jak też ściągnięcia należności w drodze egzekucji administracyjnej.

Art. 7. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

Art. 8. W sprawach nie uregulowanych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy prawa budżetowego o gospodarce funduszami celowymi.

Art. 9. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) w art. 18 skreśla się ust. 2.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

297

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1985 r.

o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki.

Art. 1. 1. Tworzy się Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki, zwany dalej „Funduszem”.

2. Celem Funduszu jest zapewnienie środków na finansowanie zadań rozwoju nauki i techniki o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, objętych planowaniem centralnym.

3. Wysokość Funduszu określana jest w narodowych planach społeczno-gospodarczych oraz centralnych planach rocznych.

Art. 2. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) dotacje z budżetu centralnego,
- 2) wpłaty przedsiębiorstw państwowych z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,
- 3) dodatkowe wpłaty przedsiębiorstw państwowych, tworzących fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, ustalane w określonym stosunku do wartości sprzedaży produkcji tych przedsiębiorstw; wpłaty te są zaliczane w ciężar kosztów przedsiębiorstwa,
- 4) inne wpływy określone w odrębnych przepisach.

2. Wysokość wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, określają narodowe plany społeczno-gospodarcze i centralne plany roczne.

Art. 3. 1. Środki Funduszu dzieli się na:

- 1) Centralny Fundusz Prac Badawczych i Rozwojowych,
- 2) Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń.

2. Podziału środków Funduszu dokonuje corocznie Rada Ministrów — na wniosek Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów, zwanego dalej „Prezydium Komitetu”.

Art. 4. 1. Centralny Fundusz Prac Badawczych i Rozwojowych przeznaczają się na finansowanie prac z zakresu nauki i postępu technicznego o podstawowym znaczeniu dla rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.

2. Prezydium Komitetu wydziela część funduszu, o którym mowa w ust. 1, na:

- 1) nagrody za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i wdrażania postępu naukowo-technicznego,
- 2) stypendia na rozwiązywanie zadań badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej.